

grupper på tilsvarende måde skal underlægges en indkomspolitik.

Mindretallet finder, at den foreslåede bestemmelse i § 3, stk. 2, er aldeles uegnet til at befordre indførelse af det loft over lønninger, som handelsministeren i sin fremsættelsestale har nævnt som et væsentligt formål med lovforslaget. Handelsministeren kunne have opnået en bedre balance mellem erhvervslivet og lønmodtagerne og imellem lønmodtagergrupperne indbyrdes ved at indsatte bestemmelsen i loven af 4. december 1976: »Lønstigninger kan ikke indregnes i priserne.«

Med ændringsforslag nr. 1 søges opnået denne balance, ligesom vedtagelsen af dette ændringsforslag vil fjerne den uretfærdighed, lovforslaget vil fremkalde over for lønmodtagere med fast løn og lønmodtagere, der lønnes efter normallønssystemet. Disse lønmodtagere vil, såfremt lovforslaget bliver efterlevet, være forhindret i at opnå lønforhøjelser, mens lønforhøjelser inden for minimallønsgrupperne – formentlig 40-50 pct. af LOs medlemskreds – kan indregnes i priserne.

Et *fjerde mindretal* (centrum-demokraternes medlem af udvalget) ønsker at pege på, at det er højst usandsynligt, at nye overenskomster på arbejdsmarkedet vil være færdigaftalt inden lovens udløbsdato, 26. februar 1979.

På denne baggrund finder centrum-demokraternes medlem af udvalget, at lovens psykologiske virkninger på de forestående overenskomstforhandlinger vil være lig nul. Tværtimod må der efter 26. februar 1979 forventes relativt store prisstigninger netop på grund af lovens opdæmning, og sådanne prisstigninger vil formentlig få en højst uheldig virkning på færdiggørelsen af overenskomsterne.

En forlængelse af loven ud over 26. februar 1979 må anses for at være utænkelig, da et halvt års pris- og indkomststop i forvejen er en farligt lang tid.

Mindretallet forbeholder sig sin stilling til 2. og evt. til 3. behandling af lovforslaget.

Et *femte mindretal* (socialistisk folkepartis medlem af udvalget) udtaler, at det finder, at hovedhensigten med loven er at hindre, at lønstigninger ud over de overenskomsthjem-

lede kan indregnes i priserne. Hermed vil arbejdsgiverne få et våben i hænde over for lønkrav. Mindretallet kan derfor ikke støtte lovforslaget og indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Et *sjette mindretal* (Danmarks kommunistiske partis medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse* ved 3. behandling.

Mindretallet anser det for at være et led i de bestræbelser SV-regeringen har iværksat for at vælte krisens byrder over på arbejderklassen.

Lovforslaget må ses i sammenhæng med momsforhøjelse og nedskæring på de offentlige budgetter, og det foregøbler at bekæmpe prisstigninger, men en lang række områder er undtaget. Det gælder f. eks. priserne på landbrugsvarer og huslejen. Det hævdes endvidere at standse indkomststigninger, men i virkeligheden er det kun lønningerne, der bremses.

I modsætning til tidligere lovgivning er der ikke taget hensyn til avancerne. Det betyder, at virksomheder under dække af loven kan bremse lønforbedringer og stikke fortjenesten i egen lomme.

Dette lovforslag er regulær svindel over for lønmodtagerne, og mindretallet er derfor imod det.

Mindretallet ønsker også hermed at tilkendegive, at SV-regeringen bør bringes til fald snarest muligt.

Et *syvende mindretal* (det radikale venstres medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* med det af handelsministeren og det af mindretallet stillede ændringsforslag om friholdelse af virksomheder inden for produktion, handel og håndværk, der den 28. august 1978 havde under 6 ansatte.

Et *ottende mindretal* (kristeligt folkepartis medlem af udvalget) mener, at dette lovforslags virkning er af psykologisk art. Konkurrencen i erhvervslivet er så hård, at det ikke skulle være nødvendigt med indgreb i den frie konkurrence. Den lange periode, som loven skal virke, vil meget let kunne formindske dens værdi, da priserne sandsynligvis vil stige og ledsages af lønkrav. De mindre erhvervsdrivende vil få pålagt ekstra byr-